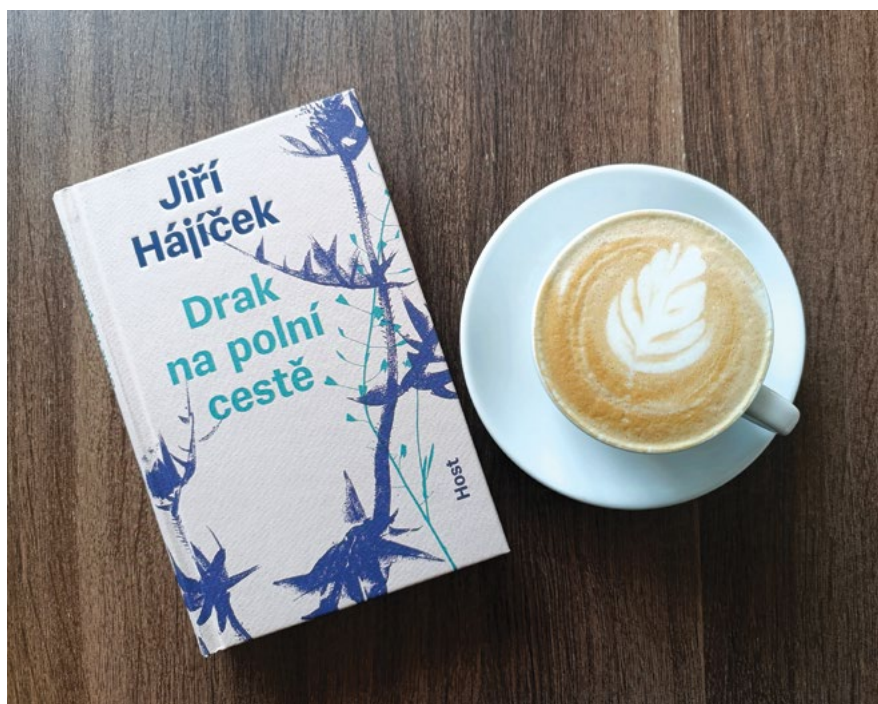

Nový román Jiřího Hájíčka vás znovu přenesse na venkov

Nedávno vyšlý román Jiřího Hájíčka s názvem *Drak na polní cestě* je přesně tím, co bychom od tohoto renomovaného autora čekali. Mezilidské vztahy, přicházející stáří, vzpomínky na minulost a syrový venkov, který ze svých obyvatel utváří nahé figurky bez špetky soukromí. Obraz vesnického života, jak se patří.

Jiří Hájíček se na literární scéně pohybuje již řadu let, jeho díla jsou oblíbená u širokého čtenářského publika, což mimo jiné dokazují romány *Selský baroko* a *Rybí krev*, za něž získal autor v letech 2006 a 2013 cenu *Magnesia Litera*.

Z prostředí venkova, jenž je pro tohoto autora typické, se ani v tomto románu nevymaníme. Opouští však historickou tematiku, která byla v jeho předchozích dílech spojena primárně se situací venkova v komunistickém státě, a poskytuje náhled do současné venkovské politiky. Ta se zasazuje o obraz současného českého venkova, v němž se odráží snaha o zachování tradičního zemědělského hospodářství versus úsilí privátních společností o co největší zisky.

Nový Lhotec je vesnicí přímo stvořenou k podobnému dramatu. Díky restitucím v 90. letech se velká část pozemků, které se do té doby tradičně předávaly mezi členy rodiny, dostala do držení lidí, kteří vztah k půdě a hospodaření vyměnili za pohodlnější život ve městě. Tím se otevřel prostor pro vnější zásahy do budoucna. Přesně o to se snaží společnost Big Dragon, která nelegálním způsobem skupuje akcie zemědělského podniku se snahou vybudovat ve vesnici (i přes její pochybné způsoby) výdělečný podnik. Proti takovému gigantovi nemá dvojice přátel, *Vlasta* a *Tomáš*, kteří se na rozvoji lokálního zemědělství podílejí již více než třicet let, šanci.

Na pozadí tohoto dramatu se rozvíjí milostná linka mezi pětapadesátiletým Tomášem

a o dvacet let mladší *Kristýnou*. Ta se do Lhotce vrací útekem z Prahy a po rozpadlém vztahu hledá nový začátek a cestu ke smíru s rodiči, nicméně v obou případech selhává. Tomáš je pro ni připomínkou, proč v první řadě z venkova utekla, a tím je jejich vztah už od prvopočátků odsouzen k zániku. Ve vztahu s *Kristýnou* rezonuje Tomášem odmítané přicházející stáří, jenže to je tak jediné, k čemu je postava *Kristýny* v příběhu potřeba. Jinak se její postava nijak nevyvíjí, zásadněji nepřispívá k celkovému ději a místy textu spíše škodí.

Závěr příběhu je zbytečně uspěchaný, což celkový dojem z knihy hodně umenšuje. Zatímco čtenář na prostoru celé knihy sleduje snahu Tomáše a *Vlasty* o zachování několika zásadních prvků z minulosti vesnice, místo vyvážené gradace přichází rozuzlení na pár stránkách. Zvláště role *Vlasty* je na konci knihy dost násilně upozaděna a odbyta.

Navzdory nevyužitému potenciálu postav však **Jiří Hájíček** dokáže bravurně vystihnout atmosféru českého venkova se všemi jeho specifickými atributy. Ve vedlejších postavách vykresluje jednotlivé vesnické figurky, v nichž zajisté nejeden čtenář pozná svého souseda. I přes pár zdvižených prstů je román čtivý, naplněný dramatickou atmosférou a autentickým prostředím a jistě stojí za pokus prostřednictvím románu jej navštívit.

* **Aneta Pomikálová**

Drak na polní cestě
Jiří Hájíček
Host, 2024

Hodnocení: 60 %

*****